

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/206/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616206706
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5616206706.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu POHOTOVOŠŤ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanému X. G., pozbavenému spôsobilosti na právne úkony, nar. XX. X. XXXX, trvale bytom J. Q., t. č. bytom J. Q.Á., Z. XXX/X, zastúpenému opatrovníčkou X. S., nar. XX. X. XXXX, bytom J. Q., Z. XXX/X, v spore o zaplatenie 137 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 137 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 137 eur od 2. 3. 2016 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalobcovi sa voči žalovanému nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 6. 5. 2015, v spojení s jej doplnením, doručeným súdu dňa 16. 3. 2016 (pôvodne ako vzájomná žaloba v konaní vedenom Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 10C/137/2015, ktorá bola vylúčená na samostatné konanie uznesením zo dňa 8. 6. 2016), sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 137 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 137 eur od 6. 3. 2014 do zaplatenia, predstavujúcich nesplatenú istinu úveru, poskytnutého na základe zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXX. Žalobca v podanej (vzájomnej) žalobe uviedol, že je nesporné, že poskytol žalovanému na základe zmluvy o úvere úver vo výške 200 eur, z ktorému mu doposiaľ uhradil 63 eur. Vzájomnú žalobu podal pre prípad, že by súd mal preukázanú neplatnosť zmluvy o úvere.

2. V písomnom vyjadrení, doručenom súdu dňa 1. 12. 2016, opatrovníčka žalovaného uviedla, že na obhajobu žalovaného nie je možné uviesť žiadne nové okolnosti, ktoré by súdu neboli známe. Navrhla, aby súd vychádzal z tvrdení, uvedených v žalobe 10C/137/2015 a z vlastnej moci chránil práva žalovaného ako znevýhodneného spotrebiteľa.

3. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že mu povedal Š., aby šiel pôžičku zobrať. Bol u žalobcu, kde niečo podpisoval, potom mu H.. V. dal 200 eur, ktoré dal, keď prišiel domov Š..

4. Opatrovníčka žalovaného na pojednávaní trvala na tom, že žalovaný žiadne peniaze neprevzal. Žalovaný peniaze nepoužil, odovzdal ich Š..

5. V súlade s ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené. Žalobca súhlasil s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti.

6. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, a to žaloby v konaní vedenom Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 10C/137/2015, zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vrátane všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, dohody o plnení v splátkach, rozhodcovskej zmluvy, listiny o ustanovení za opatrovníka, prehľadu splátok a pokút, obžaloby Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, sp. zn. Pv 496/14/5505-18, rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T/99/2015, pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 10C/137/2015, pripojeného vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ v Liptovskom Mikuláši, ČVS: ORP-299/2-VYS-LH-2014 a výsluchu svedka H.. X. V., súd zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 13. 4. 2015, sa žalovaný, v procesnom postavení žalobcu, domáhal voči žalobcovi, v procesnom postavení žalovaného, určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX a rozhodcovskej zmluvy k zmluve, uzavretých dňa 6. 3. 2014, z dôvodu, že ich uzavrel v duševnej poruche, ktorá ho robila na tieto úkony neschopným, vychádzajúc zo znaleckého posudku znalca psychiatra. Rozsudkom zo dňa 8. 6. 2016, č. k. 10C/137/2015-54, súd určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX, uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom dňa 6. 3. 2014, je neplatná, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 9. 8. 2016. Podľa odôvodnenia rozsudku, žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 10. 11. 2014, č. k. 9Ps/16/2014-39, pozbavený spôsobilosti na právne úkony a za opatrovníčku mu bola ustanovená X. S.. Na súdnom pojednávaní dňa 8. 6. 2016 právna zástupkyňa žalovaného (v procesnom postavení žalobcu) poukázala na to, že žalovaný žiadnu zmluvu so žalobcom neuzavrel, žalobca mu neposkytol žiadne finančné prostriedky. Všetko sa udialo na základe manipulácie osobou Š. Š.. Opatrovníčka žalovaného uviedla, že Š. Š. sa k žalovanému a jeho manželke votrel, zistil, že sa dajú ľahko manipulovať. Žalovaný jej povedal, že zmluvu s Pohotovosťou nepodpisoval, žiadne peniaze z toho nemal. Niektoré zmluvy žalovaný, resp. jeho manželka, aj podpísali, napr. manželka žalobcu podpísala zmluvu s V. O., avšak žalovaný jej povedal, že zmluvu s Pohotovosťou nepodpisoval a žiadne peniaze nedostal. Žalovaný sa k veci vyjadril, že sám nevie, čo podpísal, predpokladá však, že so žalobcom nič nepodpisoval. Žiadne peniaze od Pohotovosti nedostal, všetko zobral Š. Š..

8. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 6. 3. 2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru vo výške 200 eur, pričom žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 196 eur, t. j. 396 eur, do 10. 3. 2015. Dňa 6. 3. 2014 uzavreli zmluvné strany dohodu o plnení v splátkach, v ktorej sa dohodli na splatení celkovej sumy 396 eur v pravidelných mesačných splátkach vo výške 33 eur, počnúc dňom 10. 4. 2014. V totožný deň uzavreli zmluvné strany aj rozhodcovskú zmluvu. Podľa prehľadu splátok a pokút uhradil žalovaný žalobcovi spolu 63 eur.

9. Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal dňa 25. 9. 2015 na Okresnom súde Liptovský Mikuláš obžalobu na Š. Š. pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2, 3 písm. c) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že v byte na T. B. XXXX/XX B. J. Q. a taktiež v presne nezistenom byte na K. P. U. W. B. J. Q. od mesiaca december 2013 až do mája 2014 v čase, keď býval v spoločnej domácnosti s X. G. a jeho manželkou U. G., ktorých aj opatroval, od nich postupne vylákal rôzne peňažné sumy a veci, a to v nasledujúcich prípadoch:

- v presne nezistený deň v decembri 2013 si požičal od X. G. a U.

G. peňažnú sumu 440 eur, s tým, že im ju vráti čo najskôr,

- v presne nezistený deň v mesiaci február 2014 si požičal od X. G. a U.

G. peňažnú sumu 300 eur, s tým, že im ju vráti čo najskôr,

- v presne nezistenom období do 22. 3. 2014 X. G. a U. G.

presvedčil na predaj ich spoločného bytu v bytovom dome na T. B. XXXX/XX v J. Q., kde po predaji tohto bytu dňa 22. 3. 2014, kde od nich prevzal peňažnú sumu 22.800 eur, ktorá pochádzala z predaja bytu ako pôžičku s tým, že im ju vráti čo najskôr,

- v presne nezistený deň v mesiaci jún 2014 pod zámienkou úhrady nájmu za byt

vylákal od X.Á. G. a U. G. peňažnú sumu vo výške 520 eur, pričom úhradu nájmu nevykonal a peniaze použil pre vlastnú potrebu,

- dňa 27. 4. 2014 si požičal od U. G. zlaté náušnice v hodnote 100 eur,

s tým, že jej ich vráti v nasledujúci deň, čo však neurobil a zlaté náušnice založil do záložne a peniaze získané z tohto zálohu použil pre vlastnú potrebu,

- dňa 16. 5. 2014 požiadal U. G. o podpísanie ním predloženej listiny so

zámienkou, že potrebuje jej podpis, nakoľko má záujem vybaviť si pôžičku, pričom sa v skutočnosti jednalo o splnomocnenie na výber starobného dôchodku U. G., čím dosiahol na Pošte v Liptovskom Mikuláši vyplatenie starobného dôchodku vo výške 300 eur jeho osobe a peniaze použil pre vlastnú potrebu,

a vyššie popísaného konania sa dopustil na poškodených X. G. a U. G. aj z toho dôvodu, že využil ich psychický zdravotný stav, nakoľko obidvaja sú pozbavení spôsobilosti na právne úkony, pričom požičané peňažné sumy a veci nemal v úmysle poškodeným vrátiť, a to ani v lehote do 28. 4. 2014, k čomu sa písomne zaviazal a navyše obvinený, vzhľadom k svojej hráčskej závislosti a nepriaznivej finančnej situácii, nebol ani spôsobilý im požičané peňažné prostriedky vrátiť, čím X. G. a U. G. spôsobil súhrne škodu vo výške 24.460 eur. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 14. 9. 2016, sp. zn. 3T/99/2015, bol obžalovaný Š. Š. za spáchanie uvedených skutkov odsúdený, pričom súčasne mu bola uložená povinnosť nahradiť X. G. a U. G. škodu vo výške 1660 eur. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14. 9. 2016. Z pripojeného vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ v Liptovskom Mikuláši, ČVS: ORP-299/2-VYS-LH-2014, súd zistil, že trestné stíhanie pre uvedené skutky bolo začaté a Š. Š. obvinenie vznesené uznesením zo dňa 7. 10. 2014. Do zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 10. 7. 2014 žalovaný uviedol, že Š. Š. ich presvedčil, aby si v mesiaci december 2013 požičali zo spoločnosti Provident hotovosť 440 eur, ktorú si požičali a peniaze mu hneď dali, v mesiaci február 2014 si vzala manželka pôžičku vo výške 300 eur, ktoré jej rovnako vzal. Rovnako ich presvedčil, aby predali 1-izbový byt a išli do podnájmu do väčšieho bytu, byt nakoniec predali a išli do podnájmu, pričom Š. dali nájomné na mesiace jún a júl vo výške 520 eur, ktoré však prenajímateľovi nedal. Od manželky si Š. vypožičal zlaté náušnice. Pri výsluchu v prípravnom konaní žalovaný uviedol, že počas obdobia, keď s nimi Š. býval v spoločnej domácnosti, v mesiaci december 2013 ich prehovoril a jeho manželka si vybavila pôžičku prostredníctvom spoločnosti Provident vo výške 440 eur, ktoré mu odovzdali, rovnako v mesiaci február 2014 si manželka požičala 300 eur, ktoré mu odovzdali. Počas ďalšieho obdobia ich presvedčil, aby predali byt, s tým, že si kúpi nový, byt predali a peniaze za predaj mu odovzdali. Následne išli do nájmu, pričom v mesiaci jún 2014 od nich vylákal sumu 520 eur, ako úhradu nájomného na ďalšie mesiace, ktoré si však ponechal. Od jeho manželky Š. pod zámienkou požičania si vypýtal pár zlatých náušnic v hodnote 100 eur, ktoré dal do záložne a peniaze použil pre vlastnú potrebu. Manželku presvedčil, aby podpísala listinu, pričom jej povedal, že si vybavuje pôžičku a peniaze mu prídu na účet, v ďalšom období však zistili, že jej dal podpísať splnomocnenie na výber starobného dôchodku vo výške 300 eur, ktoré aj na pošte vybral.

10. Svedok H.. X. V., ktorý v mene žalobcu so žalovaným uzatváral zmluvu o úvere, pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že už jeden rok nepôsobí u žalobcu. Keďže uzatvoril vyše 1000 zmlúv, na konkrétne okolnosti v prípade žalovaného si už nepamätá, postupoval však tak, ako aj v iných prípadoch. S každým klientom sa postupovalo štandardne, spísala sa žiadosť, ktorá sa odoslala na regionálnu agentúru, po jej schválení sa uzavrela zmluva a poskytli sa peňažné prostriedky. K žiadosti sa prikleďali aj doklady preukazujúce príjmy. So žalovaným sa jednalo o opakovanú zmluvu. Žalovaný ku nemu chodil aj s manželkou. So žalovaným chodil do kancelárie aj mladý muž. Obyčajne chodili klienti sami, preto si toto pamätá. Nepamätal si však, či bol pri podpise zmluvy, bol tam asi vtedy, keď sa podávala žiadosť o poskytnutie úveru. Klient podpisoval zmluvu pred ním, podpis bol overený na úrade. Podpis sa overoval na tlačive „splnomocnenie“, zmluva sa potom podpisovala osobne u neho, peniaze sa vyplatili v hotovosti, posledný rok sa museli vyplácať na účet. Pokiaľ je v zmluve podpísané potvrdenie prevzatia peňažných prostriedkov, znamená to, že si prostriedky prevzal osobne dlžník. Nikdy nevyplatil prostriedky inej osobe, ako dlžníkovi, ani manželke, manželovi. Aj v prípade žalovaného vyplatil prostriedky jemu.

11. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

12. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

13. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

14. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

15. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

16. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

17. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

18. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba A. D. O. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu v časti uplatnenej istiny v celom rozsahu vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca sa žalovaného nároku domáhal právnym dôvodom vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo plnením z neplatnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to vo výške nezaplateného zostatku sumy poskytnutej žalovanému. O neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere rozhodol právoplatne súd rozsudkom v spore vedenom pod sp. zn. 10C/137/2015. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník podpísali dňa 6. 3. 2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté žalobcom peňažné prostriedky vo výške 200 eur. Hoci aj v spore, vedenom pod sp. zn. 10C/137/2015, žalovaný tvrdil, že so žalobcom žiadnu zmluvu nepodpísal, žiadne peniaze neprevzal a peniaze prevzal Š. Š., uvedené tvrdenie bolo v rozpore s inými vykonanými dôkazmi. Z obsahu pripojeného vyšetrovacieho spisu, ako aj z rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T/99/2015, mal súd preukázané, že aj keď bolo vedené trestné stíhanie voči Š. I. Š. za skutky, ktorých sa dopustil voči poškodeným - žalovanému a jeho manželke, predmetom trestného stíhania nebol skutok, ktorého by sa dopustil vo vzťahu k prevzatíu úveru od žalobcu. Žalovaný do zápisnice o podaní trestného oznámenia, ani do zápisnice o výsluchu v prípravnom konaní neuviedol, že by bol Š. Š. v jeho mene podpísal zmluvu o úvere so žalobcom, resp. prevzal od žalobcu peňažné prostriedky. Z výpovede svedka H. X. V., ktorý podpísal so žalovaným zmluvu o úvere a ďalšie listiny v mene žalobcu vyplynulo, že peňažné prostriedky boli poskytnuté priamo žalovanému. Hoci vypočutý svedok uviedol, že na konkrétne okolnosti podpisu zmluvy so žalovaným si nepamätá, vzhľadom na veľké množstvo zmlúv, ktoré uzatvoril v mene žalobcu, vždy pri podpísaní zmlúv a vyplácaní peňažných prostriedkov postupoval štandardne, pričom peňažné prostriedky vyplácal vždy len osobe dlžníka, uvedenej na zmluve (v tomto prípade žalovanému). Pokiaľ si aj pamätal, že spolu so žalovaným chodil do jeho kancelárie Š. Š., vylúčil, že by poskytol peňažné prostriedky inej osobe ako dlžníkovi. Napokon aj sám žalovaný sa na pojednávaní vyjadril, že u žalobcu niečo podpísal, H. V. mu peniaze dal, a keď prišiel domov, peniaze odovzdal Š. Š.. Nakoľko žalobca na

základe neplatného právneho úkonu - zmluvy o spotrebiteľskom úvere plnil žalovanému, a to vyplatením sumy 200 eur, vznikla žalovanému povinnosť uvedenú sumu, predstavujúcu bezdôvodné obohatenie, žalobcovi vrátiť. Súd preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 137 eur, t. j. sumu doposiaľ nezaplatených peňažných prostriedkov (poskytnutá suma 200 eur po odpočítaní vykonaných platieb vo výške 63 eur). Už len okrajom súd uvádza, že skutočnosť, že žalovaný následne, po vyplatení peňažných prostriedkov žalobcom, tieto odovzdal Š. Š., je bez vplyvu na právne posúdenie veci. Uvedená skutočnosť, t. j. to, ako po prijatí plnenia osoba s plnením naloží, či napr. plnenie spotrebuje alebo odovzdá tretej osobe, nemá vplyv na posúdenie právneho vzťahu zo vzniknutého bezdôvodného obohatenia.

21. Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania, a to vo výške úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov. Vzhľadom na druh uplatneného nároku, pri ktorom čas plnenia nebol dohodnutý, ani určený právnym predpisom alebo rozhodnutím, bol žalovaný povinný plniť prvý deň po tom, čo ho žalobca na úhradu vyzval. Nakoľko súd nemal preukázanú inú kvalifikovanú výzvu na plnenie, za túto výzvu považoval vzájomnú žalobu, ktorá bola doručená právnej zástupkyňi žalovaného dňa 29. 2. 2016. Žalovaný bol teda povinný plniť dňom nasledujúcim, t. j. 1. 3. 2016 a od 2. 3. 2016 sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania. Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania od 2. 3. 2016 do zaplatenia, vo výške úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, t. j. 5,05 % ročne. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol.

22. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

23. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. O trovách konania súd rozhodol v súlade so zákonným ustanovením § 257 Civilného sporového poriadku, ktoré umožňuje súdu výnimočne nepriznať náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Podľa ustálenej judikatúry, napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 67/2010: „V sporovom konaní (ako je tomu nepochybne v danom prípade konania o vrátenie daru) sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci. Len výnimočne nemusí súd úspešnému účastníkovi priznať náhradu trov konania. Môže tak urobiť podľa ustanovenia § 150 O.s.p., podľa ktorého ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Zo slovného znenia uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprímernej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Ustanovenie § 150 O.s.p. preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnému účastníkovi konania; vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale je nutné zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka. Významnými z hľadiska aplikácie § 150 O.s.p. sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod.“ Prihliadajúc ku citovaným právnym záverom mal súd preukázané splnenie kritérií, ktoré odôvodňujú aplikáciu zákonného ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku (predtým § 150 Občianskeho súdneho poriadku), teda predstavujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania v spore úspešnému žalobcovi. Žalovaný je poberateľom starobného dôchodku vo výške 145 eur mesačne, pričom, vzhľadom na jeho pozbavenie spôsobilosti na právne úkony, nemožno od neho spravodlivo požadovať, aby si uvedený príjem zvýšil prácou. Žalobca je právnickou osobou, ktorá nebola v spore zastúpená advokátom a, vzhľadom na elektronický spôsob doručovania písomností, mal súd ku dňu vyhlásenia rozsudku na jeho strane preukázané trovy konania len vo výške zaplateného súdneho poplatku zo žaloby v sume 16,50 eura. Dopad rozhodnutia o nepriznaní nároku na náhradu trov konania žalobcovi v jeho majetkovej sfére preto súd považoval za takmer bezvýznamný. Súd tiež prihliadol na okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu práva žalobcu na súde, keď žalovaný ako osoba konajúca v duševnej

poruche uzavrel so žalobcom zmluvu o úvere, ktorá bola následne súdom určená za neplatnú, pričom peňažné prostriedky bezprostredne po ich poskytnutí odovzdal tretej osobe.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.